

Sydflige Bohuslän

7. - 15. juli 2014

Fra Rörtången til

Gullholmen

I år vil vi udforske den sydlige del af Bohuslän. Det er den sidste del af Sveriges vestkyst mellem Göteborg og Riksgränsen, som vi mangler at besøge. Holdet består i år af Birthe, Hans-Jørgen, Kim, Lotte og under-tegnede. Anne-Mette, som var med os på en del af turen sidste år, skal på kursus i Wales.

Mandag d. 7. juli:

Morgenfærgen er stuvende fuld af ferierejsende. Solen skinner fra en skyfri himmel, og det er drønende varmt at køre nordpå ad motorvejen. Ved Ängelholm stiger motortemperaturen voldsomt, og en grim lugt breder sig i kabinen, så vi må køre ind til siden. Vi åbner alle vinduer og starter blæseren for at afkøle motoren. Kim lister bilen ind til den nærmeste tankstation og spørger, om der ligger et værksted i nærheden. Det gør der – oven i købet et VW værksted. Det er sikringerne til ventilatoren, som er stået af. De har dog ikke de rigtige sikringer, men ringer rundt og kan henvise til et andet værksted i nabolaget, som har dem på lager. Efter en times forsinkelse er vi tilbage på motorvejen og kan fortsætte videre nordpå.

Efter en kort stop på en rasteplass, hvor vi tanker vand, kommer vi til Solberga, hvor Birthe og Hans-Jørgen venter på os ved kirken. Vi kører lidt rundt i området og finder en vendeplads på halvøen Råholmen 30 km nord for Göteborg, hvor vi kan sætte ud fra. I mellemtiden er mørke skyer trukket op, det begynder at blæse kraftigt, regne og tordne, så vi bliver i bilerne og spiser vores medbragte madpakke og overvejer at køre ind i landet og finde en plads for natten. Efter et par timer kommer der dog ophold i byerne, og vi tager kajakkerne ned fra bilerne, propper dem med udstyr og sætter endelig ud ved 17-tiden. Det er gråvejrs og 16°. Vi kommer forbi Lövön og kigger på en lejr mulighed der, men fortsætter så og krydser sejlrenden til den lille ø Katten, hvor vi går i land efter små 5 km. Det klarer lidt op, og vi nyder en landgangsbajer med herlige snackpølser fra Hallegård. Så etablerer vi lejren, får aftensmad ved 21 tiden og kryber til køjs efter en som altid lang strabadserende første dag.

Første lejrplads på Katten

Tirsdag d. 8. juli:

Det har regnet og tordnet i nat og det regner fortsat her til morgen, så vi bliver liggende i teltene og hilser god morgen gennem teltdugene. Da regnen stilner, vover vi os uden for og kan se, at det lysner, og snart bryder solen igennem til en dejlig morgen. Vi bader, spiser morgenmad, pakker lejren sammen, og kommer af sted ved halv elleve tiden. Vi går mere eller mindre stik vest, syd om L. Dyrön, nord om St. Dyrön, og med udsigt til Åstol mod syd krydser vi over til det idylliske fiskerleje Rönnäng. Det er nu ikke fordi, der er

Rönnäng

meget fiskeri tilbage. Ligesom hjemme er fiskeriet mere eller mindre forsvundet, og de fleste af de maleriske kystbyer, vi besøger, overlever primært på turisme, især bådturene. De fleste huse og redskabsskure på havnene er omdannet til sommerbeboelser og ligger øde hen uden for sæsonen. Men smukt og charmerende er her med tætliggende, pastelfarvede træhuse, røde bådhus og redskabsskure stablet op på klippestykker og pæle. I strædet mellem Rönnäng og Tjörnekalv må vi følge sejlrenden. Vi holder godt ind til siden, for her er en livlig trafik af motorbåde og sejlskibe, joller og jetski, så vi skal være opmærksomme på trafikken og hækbølgerne. Vi følger kysten i nordvestlig retning og går under broen ud til Klädesholmen og lægger op på et lille skær, Kulleskären, for at bade og spise frokost. Solen bager fra en skyfri himmel.

Klipperne er varme og vandet er på hele turen 17 - 23°. Hvad mere kan man ønske sig: Sol, sommer og saltvand! Efter pausen ror vi videre nordpå og kommer efter godt 14 km til Hjärterö, hvor der ifølge vores bibel "Paddla kajak och tälta i Bohuslän" skulle ligge en god plads. Egentlig ville vi gerne have roet længere, men bag os tårner mørke skyer sig op, og de ser ud til at kunne indeholde lidt af hvert. Vi får travlt med at rigge lejren til, men inden vi får teltene op, indhenter uvejret os, og kraftige kastevinde knækker en af Kims teltstænger, inden han får det stormsikret, og nu bryder regnen løs. Vi får hurtigt repareret stangen med et lille rør og Gaffer tape, og kaster os ind i teltene, mens det lyner og brager om ørerne på os. Vi tager alle en lur, mens uvejret står på, og da det er drevet over, samles vi igen for at få styr på det sidste grej fra kajakkerne og få kogt lidt aftensmad, som vi nyder i dejligt vejr ved 19 tiden. Vinden på turen varierer fra stille til 12 m/s, men den vind, der er, er næsten altid modvind, så vi er lige ved at kalde det modvindsturen. Langtidsprognosen holder ikke stik, og da Kim på et senere tidspunkt snakker med en svensk sejler, siger han, at korttidsprognoserne heller ikke er til at stole på, så det har han helt opgivet at planlægge ud fra. Vi kryber til køjs og håber på sol igen i morgen.

Onsdag d. 9. juli:

Vi vågner op til fuld sol fra en skyfri himmel og let vind, så humøret er højt. Det våde grej lægges til tørre under morgenmaden, og det hele kan pakkes tørt ned. Vi skal videre nordpå, og efter et par kilometer går vi ind i den smukke Skärhamn. Vi skal tanke vand, fouragere, og Hans-Jørgen skal have skiftet en knækket rørsnor. Som i de fleste havne er der masser af faciliteter for de sejlen- det eneste man ikke har tænkt på er kajakturisterne, så det kan være vanskeligt at komme i land ved de høje moler fra vores små fartøjer. Kim

Frokostpause på Kulleskären

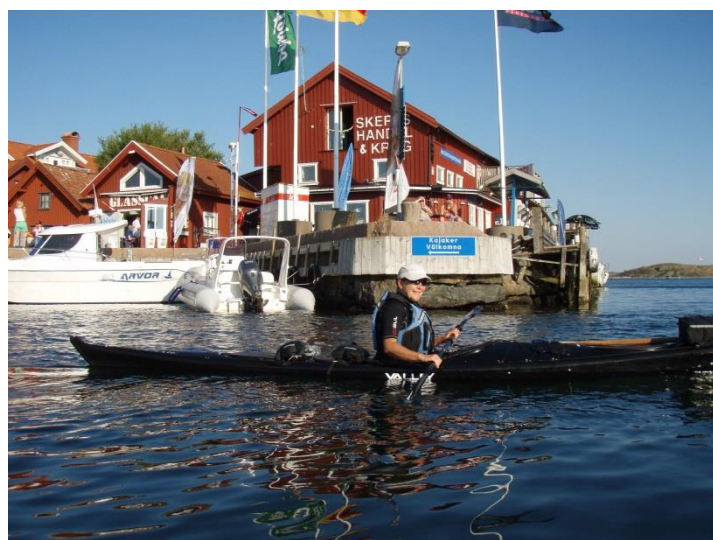

Omkledning til civilt summerciddress i Skärhamn

mener, at det er fordi, der ikke er penge i sådan nogen fattigrøve som os. Efter en del søgen finder vi dog en skrå stenet mulighed mellem to brygger, men det er ganske tungt og besværligt at trække 5 fuldt lastede kajaker forsigtigt op på så ujævn en grund. Med lidt håndkraft, vores medbragte slisker og et par lokale bjælkestumper lykkes det dog til sidst. Hans-Jørgen låner værktøj af en håndværker, som er ved at lægge nyt tag på huset ved siden af, og Kim hjælper til, da ror beslagene skal skrues samtidig både udefra og nede i cockpittet. Vi andre nyder solen på bryggen og bader. Vi trøster os med, at det nu er slut med flere uheld efter devisen alle gode gange 3: Først sikringerne til bilen, så en knækket teltstang og nu en knækket rorsnor. Bagefter følges vi ad til ICA i den anden ende af byen og køber mad ind. På tilbagevejen får vi en velfortjent is for at køle af i sommerheden. Tilbage ved kajakerne får vi lov til at tanke vand i kælderen hos en lokal, som har 2 kajaker liggende. Han har forståelse for vores situationen. Han ror ikke længere, men i sine unge dage var han aktiv og havde bl.a. tradition for at ro Tjörn rundt 2. juledag, en tur på ikke under 60 km – noget af en vintertur. Således velforsynede og udhvilede efter et længere stop, fortsætter vi nordpå forbi Kyrkesund, som både er navnet på det smalle stræde og byen, som ligger på Härön. Vi krydser den befærdede sejlrende med heftig og tung trafik inde fra Uddevalla. Vi må ligge i venteposition et stykke tid, før det er muligt at krydse og går så over i samlet flok for at være så synlige som muligt. Undervejs holdes der udkig til alle sider. De fleste viser hensyn og sætter farten ned for at mindske kølvandsbølgerne. Andre tænker åbenlyst: ”Hvis de undermålere vil blande sig med de store, er det på eget ansvar” og så kan der komme en 6-7 voldsomme bølger. Kun en enkelt gang oplever vi ikke at blive set, da en stor motorbåd har kurs lige imod os. Den har ikke fart nok på til at plane, så det eneste, vi kan se, er den højt løftede stævn med skum for boven. Lotte pifter og jeg vinker med pagajen. I sidste øjeblik får bådføreren øje på os. Han tager straks farten af og drejer brat til siden, så kollisionen undgås, men det er en højst ubehagelig oplevelse. Efter krydset kommer vi til Möllesund, som er en undtagelse fra reglen om kajakfaciliteter. På et stort skilt i indsejlingen står der ”Kajaker är välkomna”, og inde i havnen ligger der en lille flydebro, hvor et andet skilt siger ”Reserverad kajaker”, men den er ikke stor nok til os alle, og der ligger en optrukket jolle, så... Sidst vi var her i 2007 lå vi i havnen i silende dagsregn og prøvede at få plads på vandrerhjemmet, men da var alt optaget. I dag er det højsommer, og vi skal ikke i land, men suger bare sommer- og sejlerlivet på havnefronten til os. Det blæser godt i dag, op til 12 m/s fra nordøst, så det er op ad bakke hele dagen, men luften er varm, op til 30° i solen, hvor vi for det meste befinder os, så det er dejligt med luft

Undervejs

Kajaker er velkomne i Möllesund

under vingerne. Det er ikke kun i havnene, at sommerlivet udfolder sig. Overalt klynger gangbroer og trapper sig til klipperne og letter adgangen til vandet. Det er en utrolig opfindsomhed og foretagsomhed, svenskerne udviser for at etablere badearrangementer. Over alt på klipper, på havnemoler og i strandkanter ser vi børn med redningsveste som en naturlig del af sommerbeklædningen. De er vel næppe født med dem på, men så snart de kan gå med støtte bærer de næsten heldækkende redningsveste, og det ser lige så kært ud, som når man ser dem på slalomski med flyverdragt, store støvler og hjelm. Bitte små mennesker i kæmpe stort udstyr. Det store hit er at fange krabber med en line, hvor der er bundet en klemme i enden, som fastholder lidt kød fra en blåmusling eller en strandsnegl. Når så krabben slår klørerne i maddingen, kan den hejses op i en spand. Der er mange timers beskæftigelse i dette tidsfordriv. Når legen er slut, slippes krab-

berne løs, og så der væddeløb for at se, hvilken af dem, der kommer først i vandet enten fra land eller båd-dækket. Vi fortsætter nordpå og holder en pause undervejs for at strække ben, bade og nyde en kop kaffe med nyindkøbte kardemomme boller – mums. Så ror vi den sidste strækning til Bråtö, hvor slår lejr i en vig på øens nordøstlige side. Bunden er leret, så vi synker i, og ved ebbe som nu er der et bredt bælte af tang rundt om øen, så det frister desværre ikke med et aftenbad. Pladsen er stor og plan, men næsten dækket af gåselort fra de mange canadagæs i området. De er fredede og flotte at se på, men de lokale mener, at de efterhånden er så stor en plage, at man burde regulere bestanden. Lidt væk fra teltene ligger en af de mange kolera kirkegårde, som blev oprettet ude på øerne under de mange epidemier i 1800 tallet. Stedet er omkran-set af et stengærde, og en informationstavle fortæller, at en fisker og hans 13-årige søn roede kisterne med ligene af 22 børn og voksne fra Edshultshall herud og begravede dem. Vi er godt møre efter en dag med sol, vind og hav, så efter aftensmaden ved 21 tiden nyder vi den stille aften tilbagelænet med en kop rødvin eller to og går til ro fulde af dagens indtryk.

Torsdag d. 10. juli:

Morgenmad i fuld sol på Bråtö

snæver kanal, hvor der kun lige er plads til kajakken, og umiddelbart ligner den paradys på jord. Ved nærmere eftersyn kniber det imidlertid med plads til 3 telte, jorden skråner ret meget, vandet er stillestående og bunden sumpet. Vi går lidt omkring og forsøger at finde noget bedre. Det lykkes ikke rigtigt, så vi ender med at gå tilbage gennem kanalen og finder nogle let skrånende klipper, som er gode at lægge op på og bade fra, og oven for finder vi et stort jævnt område med god plads og en strålende udsigt til skærgården og Kärिंगö en kilometer mod syd. Det lufter en del heroppe, men det er hedebløge med temperaturer over 30°, så det er kun en fordel. Et andet plus ved vinden, som vi nyder godt af på hele turen er, at det holder myggene væk. Vi falder pladask for stedet og får hurtigt etableret lejren. Klokken er kun 14, da vi indtager frokosten, og de næste par timer bobler og bader vi væk. Ved 17 tiden ror vi over til Kärिंगö og går en tur rundt i den charmerende by. Her er ingen biler men bare 2 meter brede asfalterede stier, som slynger sig ud og ind mellem husene. Her er kun gående trafik bortset fra mindre specialbyggede maskiner til transport af varer og materialer. Cykling er forbeholdt søredningstjenestens folk i juni, juli og august måned, så alt ånder fred og idyl. Vi slutter besøget af med en svalende is på kajen, inden vi igen går i kajakkerne og begiver os de 3 kilometer ud mod det åbne hav i det gyldne aftenlys for at besøge fyret på

Op kl. 8. Fuld sol fra morgenstunden og det blæser allerede op med varme vinde. Efter morgenmaden pakker vi igen lejren ned og kommer af sted til sædvanlig tid 10.30. Vi stævner stadig mod nord og følger kysten i læ for vinden forbi Edshultshall og Halleviksstrand op til Saltö, hvor vi skal dreje mod vest. Fra Saltö er der et åbent havkryds på 2 km til Vallerö i den alleryderste skærgård. Vi vælger dog at gå i en stor bue mod nord og følge en perlerække af små skær og holme, så havkrydset kun bliver én kilometer. På Vallerö er der 3-4 mulige pladser at vælge imellem. Den ene beskrives som Bohusläns mest middelhavsagtige og velbesøgte strand. Den vælger vi fra. Vi vil gerne have det for os selv. Den næste ser ikke så indbydende ud. Den 3. ligger i en lille lomme mellem Vallerö og Tornö. Vi ankommer til pladsen gennem en

Landgang på Kärिंगö

Måseskär. Undervejs ser vi hovedet af en enkelt sæl, men det er også den eneste, vi ser på hele turen. Vinden har lagt sig, og havet er helt roligt, men ved et klippeskær ryger vi ind i et område med meget stærk

Fyret på Måseskär

strøm og toppede uforklarlige refleksbølger. Strømmen suger os ind mod skæret og vi må pludselig arbejde hårdt for at komme fri af skæret. Vi får senere den forklaring, at den nordgående baltiske havstrøm mødes med den sydgående nordatlantiske i dette område, og over den lave grund rundt om skæret skabes så disse bølger og strømninger, som under andre vejrforhold kan være særdeles voldsomme. Vi kommer alle fri af strømmen og kan snart gå ind i et lille lidt dystert og uhumsk havnehul, hvor det ikke er muligt at trække kajakkerne op, så vi må bare fortøje dem. Vi går ad en lille sti op forbi fyrmesterboligen til selve fyret, som er en rød- og hvidmalet jernkonstruktion fra 1865. Ligesom de fleste andre fyr, er det ikke længere i funktion, men siden år 2000 har entusiaster fra Svenska Fyrsällskapet tændt fyret i

12 minutter nytårsnat kl. 24. Samme selskab står for vedligeholdelse af fyret og fyrmesterboligen. Selskabets medlemmer kan bo her mod at yde vedligeholdelses arbejde. Vi går op ad den indvendige vindeltrappes 81 trin og får en formidabel udsigt over det åbne hav mod vest og den yderste skærgård i de tre andre retninger. Neden under os kan vi se master og måleapparater fra den meteorologiske station, hvis målinger indgår i de daglige varsler. Øen lever helt op til sit navn (mås = måge), for der er et hav af måger, som alle kommenterer vores besøg. Da vi er mætte af udsigten, går vi ned til kajakkerne og krydser hjemover på ydersiden af en række småøer, mens solen langsomt går ned under horisonten. Vi går igen gennem kanalen og når lejren ved 23 tiden, laver en sen gang aftensmad i tusmørket og spiser med udsigt til de tændte lys ovre på Kärningön og en næsten fuld måne, som spejler sig i havet. Opvasken lader vi stå til i morgen.

Fredag d. 11. juli:

Idyl på Gullholmen

I dag er det turens eneste overliggerdag, dvs. vi lader lejren stå for at runde Härmanö og gense Gullholmen. Vejret er fortsat højsommer og der morgenbades i det klare vand. Vi ser kun sjældent en brandmand i forhold til sidste år, hvor de lå tæt i vandet. Alligevel lykkes det en af dem at få ram på Birthe og Kim, da den har gemt sig inde i tangen langs klipperne. Der skrubes efter bedste evne med kreditkort og shaver for at fjerne så mange tentakler som muligt. Vi går mod nord på havsiden af Hermanö og ser vældige forvredne klippeformationer og basaltgange, som vidner om urolige geologiske perioder. Lette hvide sommerskyer giver ind imellem en behagelig skygge. I et indhak højt oppe under et klippefremspring spotter Kim en ørnrede, men vi kan ikke se, om den er beboet. Vi går vi ind i en 500 meter dyb smal vig, hvor vi holder en lille kaffepause, inden vi runder øens nordspids, turens nordligste punkt, og går ned til Gullholmen – et kendt og meget besøgt sejler Mekka, som vi besøgte tilbage i 2007. Vi trækker op på badestranden syd for byen, hvor det vrirler med badegæster, og kaster os ud i det lune vand. Så kommer frokosten frem og bagefter følges vi ad ned til havnen og stiller op i iskøen. Vi går en lille tur rundt mellem de nærmeste huse og indsnuser miljøet, men det er for varmt her, hvor luften står helt stille, så vi er snart tilbage på

havnebryggen og fortsætter tilbage til kajakkerne, bader og tager en morfar i sandet. Efter et afsluttende bad går det så hjemad langs øens østside. Da vi kommer til Vallerö, kommer vi forbi den tidligere omtalte rivie-

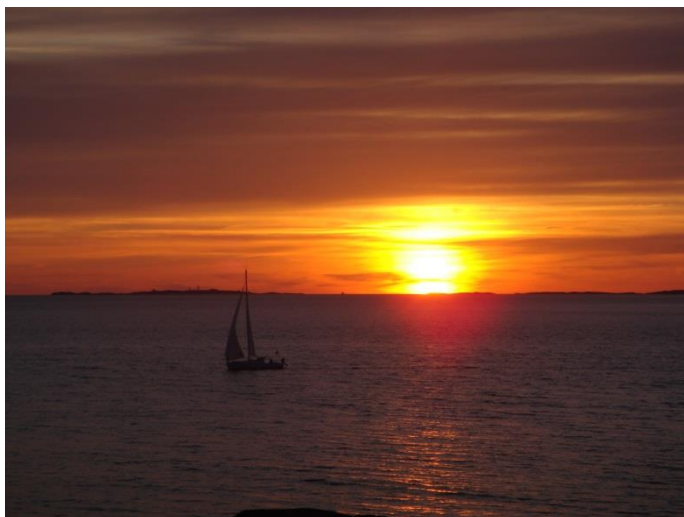
ra, og man kan godt forstå, hvorfor den er så besøgt. Her er lavt vand med fin sandbund mellem et virvar af kanaler mellem lave bløde skær, en bred og lang sandstrand og masser af god flad beskyttet teltplads, så det er lidt af et fluepapir. Vi ser dog kun 2-3 telte, resten af de badende er dagsgæster, som er kommet i egne både og som tager væk igen, når det er aften. Efter ca. 20 kilometer er vi igen tilbage i lejren, og der er tid til at nyde lejligheden og bade, slappe af, læse en bog og hygge sig i hinandens selskab. Efter aftenmaden fortsætter den afslappede atmosfære, indtil det igen er tid til at finde soveposen.

Lørdag d. 12. juli:

Efter at have rundet turens nordligste punkt i går, er det tid at vende næsen sydpå og starte tilbageturen. For at få det korteste kryds over Käringsö fjorden slår vi igen en nordlige bue østpå og følger så i store træk læsiden langs fastlandet ned til Möllesund, hvor vi tanker vand. Fortsætter et par kilometer til Otterholmen, hvor vi går i land og holder en pause. Vi kan se et stort skilt ovre i Ängehamn en lille kilometer herfra, hvor der står "Fisk". Vi regner med at kunne købe en fisk til aftenmaden, sådan som vi har gjort det andre lignende steder, og mundvandet begynder

Smukkere lejrplads skal man lede længe efter

Aftenmaden indtages på de skrå hylder med udsigt til Måseskär i den smukkeste solnedgang

allerede at løbe ved tanken. Det viser sig imidlertid kun at være en fiskerestaurant, og de sælger ikke fisk ud af huset. Gæsterne er klædt i lange kjoler og aftendress, så vi falder helt igennem i vores ro dress og må gå igen med uforrettet sag. Surt med falsk reklame! Vi fortsætter endnu 7 km sydpå og kommer til en dejlig lejrplads på Råbben. Den ligger dog i skyggesiden, så vi bærer køkkenet med tilbehør op over klippen og finder nogle små terrasser på solsiden, hvor vi kan sidde i læ og aftensol under maden. Lodret under os ligger en sejlboat kilet ind og fortøjet i en lille vig. Det er en far og hans to 10-12 årige døtre. Pigerne nusser rundt og hygger sig vældigt, bl.a. ved at ro rundt i vigen i en lille gummibåd. Det ser rigtig hyggeligt ud. Der er en flot udsigt over skærgården, og vi sender tankerne til Måseskär, som nu ligger 12 km ude mod NV. Vi bliver på stedet og ser fuldmånen stå op, indtil det bliver tid til opvask og aftentoilette.

Søndag d. 13. juli:

Det har regnet i nat, himlen er overskyet og grå, og det blæser en halv pelikan op til 12 m/s. Vi går om til køkkenpladsen på læsiden og går så tilbage og pakker lejren, mens vi holder på hat og briller. Da vi er klar, kigger vi på havet og lægger en slagplan for sigtepunkt og formation under de første 1 til 2 åbne kilometer, som bliver strid modvind og bølger, for når vi først er ude, kan vi ikke kommunikere. Så sætter vi ud. Det er kamp til stregen for at komme fremad, mens bølgerne skummer omkring os, og det bliver seje kilometer, hvor vi hele tiden holder øje med hinanden. Det går langsomt fremad med lange seje tag, men til sidst

kommer vi i læ under Koön og kan dreje sydpå mod Kyrkesund, hvor vi tanker vand og ser det flotte tomastede sejlskib "Atene" stævne majestætisk ud for 6 fulde sejl. Så går vi sydpå og kaster os ud i endnu et åbent kryds over Krossefjord, denne gang med vinden og bølgerne agten for tværs, hvilket ikke er mindre spændende. Da vi endelig kommer i læ bag L. Varholmen går det lempeligt ned til Skärhamn, hvor vi går op på badestranden. Vi er heldige. Der er træskibstræf i havnen. Det ene smukke skib duver ved siden af det andet og solen glimter i højglanspoleret mahogni. Især tiltrækkes vi af et lille dampdrevet skib, der mest af alt ligner noget, der er taget ud af filmen "Afrikas dronning" fra 1951. Kajen er fyldt med boder af alskens slags, og på en scene underholder et sømandsklædt mandskor med sange fra de 7 have. Vi går også denne gang op til ICA og fouragerer. Klokken er vel efterhånden blevet 17-18 stykker. Det fremskredne tidspunkt og dagens strabadser taget i betragtning er vi efterhånden blevet sultne, så vi bliver enige om at spise på restaurant. Vi sluger en hjemmelavet Rock'n'Roll burger med pommes, coleslaw m.m. Folk kommer ind og vil bestille bord til om aftenen, hvor de viser VM finalen i bold på storskærm. Folk er desperate, fordi netforbindelsen er gået ned. Mætte og tilpas ror vi de sidste 2 kilometer ud til vores tidligere teltplads på Hjärterö med offentligt lokum og affaldsbeholder - utedo och sop. Vejret skifter hele tiden, og teltslagningen foregår i regnvejr. Vi venter i teltet til det bliver opholdsvejr, før vi går ud og varmer en gryde thai suppe og flûtes. Dagens etape har kun sneget sig op på 10 km – men sikke 10! Vi går op på toppen og plukker blåbær og ser solen gå ned. Det er som sædvanligt blevet sent, og vi falder snart omkuld.

Soveposen vindtørres

Svensk hemslöjd når det er bedst

Mandag d. 14. juli:

Sidste hele ro dag. Vi nyder morgenen i strålende sol med bad og mad, inden vi pakker lejren ned. Så går vi mod sydøst, og efter 3 kilometer ror vi gennem havnen på Klädesholmen – endnu en malerisk svensk skærgårdshavn. De små idylliske havne ligger tæt på denne del af kysten, og indkøbsmulighederne er legio. Videre til havnen på Storekalv for at tanke vand. Så et lille kryds på bare én kilometer, og vi ankommer til øen Åstol, et af de mange turistmål for sejlere. Vi trækker op på en træsliske og gør klar til at spise frokost på broen. Aldrig så snart har vi pakket det hele ud, før det sætter ind med en kraftig byge. I al hast søger vi tilflugt under en træ altan og står tæt sammen under indtagelsen af maden. Da bygen er drevet over køber vi ind. Endnu en byge melder sin ankomst, så vi drejer ind på en café og bestiller kaffe med is og kage. Kort efter skinner solen igen fra en skyfri himmel, og vi tager en rundtur på den tæt bebyggede ø, som kun dækker ⅓ af Christiansø, men har dobbelt så mange indbyggere.

Frokost stop på Åstol

Husene står skulder ved skulder kun adskilt af smalle slyngede stier. Vi følger øen kysten rundt. På sydsiden er der en fodboldbane, hvor beboerne kan samles i tilfælde af brand. En fladbundet klippelagune er blevet lukket med et beton dige med overløb. Fra havet pumper man vand ind på en vandrutsjebane. På den måde bliver vandet hele tiden fornyet og lagunen fungerer nu som et svømmebassin, som kan benyttes under alle vejrforhold. Hvis ikke det er genialt! Mod hhv. syd og øst kan vi se to ting, som vi gerne ville have nået: Marstrand og fyret 6 kilometer ude på Pater Noster, men regnen og vinden har sinket vores fremfærd, så vi går østpå mod vores første lejr på Katten. Undervejs lægger vi op på en lille bounty strand og får et dejligt bad og efterfølgende kaffe med kiks, chokolade og nektariner. Et sort truende uvejr får os i kajakkerne igen, men heldigvis går det uden om os, og vi ankommer i god behold og kan slå lejr i ro og mag, solskin og læ. Efter den traditionelle landgangsbajer er der gruppefoto-grafering med selvudløser. Som sædvanlig er Kim kanonfotograf, og da billedet skal godkendes af alle, må han løbe frem og tilbage flere gange under stor munterhed. Aftensmaden indtages ved halv ni tiden, hvorefter vi går til øens top og nyder udsigten 360° rundt inden sengetid.

Lotte, Hans, Hans-Jørgen, Birthe og Kim

Tirsdag d. 15. juli:

Så snart morgenmaden er overstået, pakker vi lejren ned og ror de sidste små 5 kilometer ind til bilerne ved Rörtången. Kajakkerne tømmes og ved fælles hjælp får vi dem op på bilerne. Kim og Hans-Jørgen har udviklet hver deres stativ, så arbejdet er lettere end tidligere. Vi skifter til civil og ruller så mod Ystad. Undervejs er vi i Biltema, og i Ystad er Lotte i Willy:s og Kim aflægger vanen tro besøg i Pressbyrå efter specialmagasiner. Snart mødes vi med Birthe og Hans-Jørgen i færgens opmarchbås. Afgang efter ½ times forsinkelse, men ellers ingen bemærkninger. Hans-Jørgen og Birthe kører til Hasle, og Lotte og jeg kører med Kim til Nexø, hvor vi aftaler at vente med at losse kajakkerne til næste formiddag.

Endnu en dejlig ferie er slut. Tallene på vores 3 GPS'er varierer lidt, men min viste samlet 131 km, gennemsnitsfarten 4,5 k/t, og ser man bort fra første og sidste dag, bliver den gennemsnitlige dags etape på 17,4 km. Vi elsker lejrlivet, og den frihed, som allemandsretten og kajakken giver os til at færdes overalt efter eget hoved. Der er nu kun ganske få og små huller, som vi mangler, men efter 8 års kajakferie i den svenske skærgård har vi nu været overalt fra Göteborg op til den norske grænse, hele Blekinge fra Pukavik til Karlskrona og hele østkysten op til Arkösund syd for Stockholm. Flere af stederne har vi været flere gange, så vi skal længere og længere væk, hvis vi vil søge nye græsgange. Vi har talt om Stockholms skærgård og Ålandsøerne, så det skal blive spændende at se, hvad vi finder på til næste år – for af sted, det skal vi.

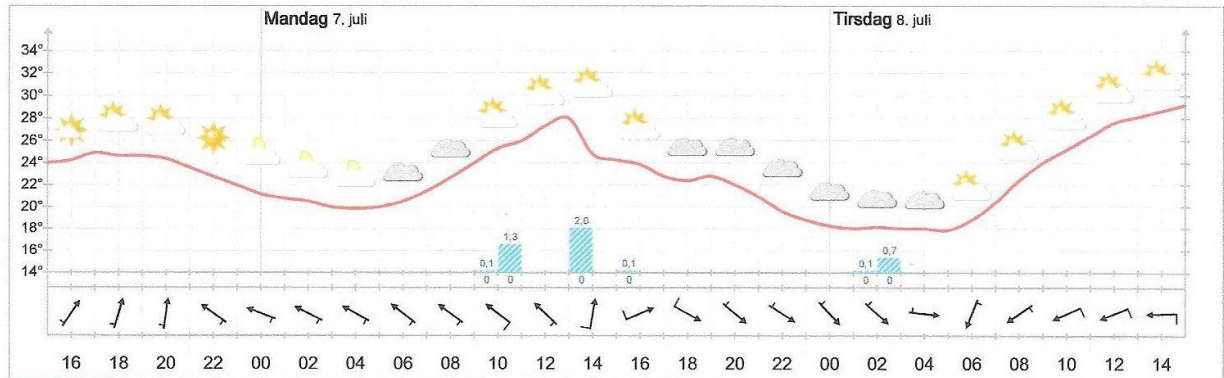
Tak til alle deltagere for jeres måde at være på.

Langtidsprognosen som den så ud, da vi tog hjemmefra:

Utskrift: 06.07.2014 kl 14

Værvarsel for Göteborg

Meteogrammet for Göteborg søndag kl 15 til tirsdag kl 15

Langtidsvarsel for Göteborg

I morgen 07.07.2014	Tirsdag 08.07.2014	Onsdag 09.07.2014	Torsdag 10.07.2014	Fredag 11.07.2014	Lørdag 12.07.2014	Søndag 13.07.2014	Mandag 14.07.2014	Tirsdag 15.07.2014
27°	28°	26°	25°	25°	22°	21°	19°	23°
Delvis skyet. Svak vind, 4 m/s fra sørøst. 0 mm nedbør.	Delvis skyet. Lett bris, 4 m/s fra øst- nordøst. 0 mm nedbør.	Klarvær. Laber bris, 7 m/s fra øst. 0 mm nedbør.	Klarvær. Laber bris, 6 m/s fra øst. 0 mm nedbør.	Klarvær. Lett bris, 5 m/s fra øst-nordøst. 0 mm nedbør.	Klarvær. Svak vind, 3 m/s fra øst-nordøst. 0 mm nedbør.	Lettskyet. Svak vind, 3 m/s fra vest- nordvest. 0,2 mm nedbør.	Skyet. Svak vind, 3 m/s fra nord. 0 mm nedbør.	Klarvær. Svak vind, 2 m/s fra nordvest. 0 mm nedbør.

Langtidsvarselet viser ventet vær på dagtid. Temperatur- og vindvarselet gjelder for kl 12, symbolet og nedbørvarselet for kl 12-18. Treffsikkerheten på prognosene er svært god de første dagene, og avtar utover i perioden.

Kims daglige observationer under turen:

Dato	Luft	Vand	Vind	Bølger	Kilometer
7/7	19	17	3-7 SV	0-20	4,8
8/7	28	19	5-7 Ø	0-20	14,5
9/7	30	20	5-12 NØ	0-30	21,4
10/7	34	23	5-9 NØ	0-30	17,6
11/7	33	23	3-9 NØ	0-50	21,7
12/7	32	23	5-9 NØ	0-50	22,1
13/7	18	22	7-12 NØ	0-50	9,8
14/7	23	21	2-5 SØ	0-30	15,7
15/7	18	21	3-7 SØ	0-50	4,6